

Кинан Џонс

К О П А Њ Е

Превод од англиски јазик
Дарко Цветаноски

МАКЕДОНИЈА
Литература
Скопје, 2017

Оваа е за м.

Го внесе комбето низ портата и ги спушти светлата. Беше безживотна ноќ и комбето изгледаше како да има чудна туѓа боја под него. Некоје време седеше таму на штрек.

Беше време на објагнување и ваму-таму низ плитката долина и наместа на ридовите имаше запалени светла. Иако од тоа растојание му изгледаше како некоја заедница која си ја врши работата, знаеше дека во сите тие фарми се одвиваат свои приватни процеси, процеси според природата горедолу исти, но и дека во секој осветлен простор се одвиваат во изолирана приватна интимност.

Погледна преку пределот и се присети кои фарми во тие светлосни сфери се за или против оваа работа што ја правеше. Своевремено го беше поминал најголемиот дел од овој терен и во умот нејасно му се појавуваше формата на земјиштето во составот на секоја фарма, како и имињата на секој имот што го знаеше како да забележуваше сосвездија.

Беше тоа време на измешана сигурност за него, со овие луѓе будни ноќе; но беа исто така и позафатени и деконцентрирани, па така општата зафатеност поефикасно ги придушуваше звуците, ги прифаќаше како производ на туѓа работа. Поподготвено го определуваше далечното лаење на кучињата.

Тој беше груб и голем човек и кога излезе од комбето тоа се подигна и се отпушти како дете кое се ослободило од моменталниот страв дека ќе добие удар. Каде и да одеше со себе носеше чувство на штета и како тоа да го знаеја дури и неживите предмети околу него. Некако стравуваа од него.

Го отвори задниот дел од комбето и жицата во прозорецот затреска, а тој посегна во вреќата и го извади јазовецот. Плукна на валканиот асфалт покрај него.

Кучињата му го беа откинале предниот дел од лицето, а носот му беше лабав и крвав, висејќи на парче кожа. Висеше од јазовецот како посебно животно.

Ах, си помисли тој. Враните ќе го средат тоа.

Го клоцна јазовецот малку за да го олабави. Ја клоцна главата за да лежи изложена на патот. Горната усна беше во положба на 'ржење и изгледаше истакната, а некои од забите над долната вилица беа искршени, висејќи лабаво каде што ги имаа искршено со лопата за да им олеснат на кучињата.

Немаа каде да ископаат јама, па го врзаа јазовецот за дрво за да го средат мршојадците и задната нога му беше одрана и длабоко расечена со жица.

Тоа може да е проблем, си помисли тој. Тоа може да го оддаде, но сè друго е во ред. Другите повреди ќе бидат покриени.

Стомакот на јазовецот беше распарчен и расечен таму каде што го беа закачиле териерите пред да го докусири тој со лопата.

Меси беше добра вечерва, си помисли тој. Добра беше и упорна.

Дојките на јазовецот беа истакнати и потечени од доењето, а неколку од нив беа одгризени и крзното светеше од мешавината од крв и млеко.

Штета што не ги фативме младенчињата, си помисли тој.

Мислеше да ја откорне ногата.

Ах, нема да успеам, си помисли. Нема да ја откорнам. Одеднаш му стана одбивна помислата на тоа повторно да го допре јазовецот. Или да му придаде какво било значење.

Помислата на криењето на овој чин одеднаш го разлути и измори големиот човек. Беше буден цела ноќ и одењето, напорното копање и адреналинот го беа умориле, иако тоа беше само лутина одеднаш надојдена во него.

Се врати во комбето и истото спласна под неговата тежина. Ги извади ракавиците и ги фрли на совозачкото седиште што беше целото со кучешки влакна. Малку подолу сврте, се поврати и го прегази јазовецот. Потоа пак сврте и го повтори истото.

Го остави комбето да работи, излезе и застапа над штетникот. Черепот беше непрепознатливо здробен. Ја погледна ногата, а таа сè уште се истакнуваше како неприроден и планиран колеж.

Кучка, рече тој; потоа згазна на ногата, и ја гмечеше повеќепати, збришувајќи ја тенката линија од жицата на суровото месо.

Прв дел
КОЊОТ

ПРВО ПОГЛАВЈЕ

Кучето се стресе кога Даниел дојде меѓу градбите, па стана сосе синцирот, се протегна и се просевна, а на светлината од светилката Даниел го здогледа тоа мрзливо протегане, и светлината ги фати алките од синцирот.

Помина низ хранилиштето, додека добитокот грицкаше во коритото под светлината на рефлекторот од шупата, и го слушна кучето како се затресува и пак се смирува во кучкарникот зад него.

Ноќта беше разбранувана од спокојство.

Отиде во плевната со овците. Женките одмораа насекаде и местото беше мајчинско и тивко. Имаше само крцкање, по некое овчо кашлање. Ја потпре батеријата на полицата, го запали светлото, а некои од јагнињата заблеаја и се слушна клопот од кутијата за топлење од што сирачињата се возбудија при помислата на храна.

Додека чека да зоврие чајникот шета низ плевната. Од гредите висат компакт-дискови, чудни астрални нешта во оваа полусветлина, моментално занемарени од врапчињата и сколовранците што треба да ги плашат. Одвреме-навреме фаќаат по некоја светлина со некаква гротескна божиќност, и тој помислува на тоа како таа ги закачува, на нејзините други брзи идеи, како дете што прави макети како на телевизија.